

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

סיפורם המפתיע של אפרים ובנו בספר דברי הימים (סידור בס. ס-ז-ב-ב-ב-ב-ב)

דור מרים וויטמן

weitzman333@gmail.com

דברי הימים א פרק ז

(ב) ובני אפרים שופלה וברד בנו ותחת בנו ואלעה בנו ותחת בנו.

(כא) ונבד בנו ושותחה בנו ועוזר ואלעד ומרגלת אנטישית נטולות בארץ כי יזרוי ל专家组 אדריכליים.

(כב) ותתאכל אפרים אביהם יפִים רַבִּים וְנָבָא אֲמֹן לְפָנָיו.

(כג) וְנָבָא אֶלְאָשָׁתוֹ וְפָנָר וְפָלֵד בָּנו וְיָקָרָא אֶתְחַטָּמוֹ בְּרִיעָה כִּי בְּרִיעָה פָּנָר בְּבִיתָנוּ.

(כד) וְבָהָרוּ שָׂאָרָה וְתַבְּנָן אֶתְבִּיתְהוּנוּ פְּפַחַתָּנוּ וְאֶתְהַצְּלָנוּ וְאֵת אֵין שָׂאָרָה.

(כה) וְגַנְפָּח בָּנו וְגַנְשָׁי וְתַלְחָה בָּנו וְתַפְנָן בָּנו.

(כו) לְעַזְעַן בָּנו עַפְתִּיחָד בָּנו אֶלְיָשָׁע בָּנו.

(כו) נָזֵן בָּנו יְהוֹשֻׁעַ בָּנו.

תולדות – מות – אבל – נחמה – לידת ובניה – תולדות

מתתאכל אפרים אביהם יפִים רַבִּים וְנָבָא אֲמֹן לְפָנָיו

מתתאכל עלבני יפִים רַבִּים וְנָקָטוּ כְּלָבָנוֹ וְכְלָבָנָנוֹ לְפָנָיו

א. רביה יהודיה החסיד, שמות א, ז

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד - אבי היה מוכיה בדברי הימים שבל זבן שדהו ישראל במצרים, היו לפעמים הולכים לארכץ ישראל על קרקע יעקב אבינו והיו בונים שם טרכיב, ואני סבור שdoneka וזה יתclf' הרו' עושים, ולהן היה רשות פרעה, כי מהפת כבוד יוסף פרעה נהרג בהם כבוד לתקון ולהתקין ירושק והיו פרשיטין בהם דיוירין ופורען להם מס. וראיתו בדברי הימים "ובני אפרם שותלה וברד וכו'" ואחרו שבע דורות אביך "ובתו שארה ותבנן את בית חורון תחתון ואת העליון ואת און שארה", ואחרי כן אהרי הפטשה זו רוחת נן בנו יהושע בנו, והלא יהושע מבאי הארץ היה... אלא על כורך כל זמן שהיה במצרים.

והיה כי תקראנא מלחה – אבי היה מבקש מה מצרים אמרו זה על ישראל, מה זה לך להם לחדוף עם שיזאים והלא לא מיר עליהם שום גירה עדין. והיה מפרש... לישראל היו לבן הרבה נחלות בארץ ננכ' של אבירם, ואף על פי שהיו ישראל בארץ מצרים, היו שלוחים לארץ לנגן להם שדות וכרכבים שלרכם. והוא קורחים וביצרים ומבייאין להם כסף... והוא המצרים יראים שמא יצטרפו אליו להלום בהם.

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

ג. שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כ סימן יא
ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים, למה? אלא שטעו שבתו של אפרים ויצאו ממצדים עד שלא שלם הקץ, ונחרגו מהם ל' רבו... שחויבו מיום שנדבר אברהם בין הבתרים, וטעו ל' שנה שנאמר (תהלים עח) בני אפרים נושקי רומי קשת. לולי שטעו לא יצאו... והרגום פלשתים שנאמר (דברי הימים א ז) ובני אפרים שותלה והרוגם אנשי גת. והיו עצמותיהם שותחים בדרך חמרים חמרים... אמר הקדוש ברוך הוא אם יראו ישראל עצמות בני אפרים שותחים בדרך יחזו למצרים.

רש"י שמות ט"ו, יד

שֶׁמְעוּ עֲמֵים יַרְצֹחַ מִלְאָחָז יִשְׁבֵּי פָלֶשֶׁת - מפני שהרגו את בני אפרים שמהרו את הקץ ויצאו בחזקה, כدمפורש בדברי הימים "והרגום אנשי גת".

רש"י תהילים ע"ח, ט

בְּנֵי אֲפָרִים נוֹשְׁקִי רֹומי קֶשֶׁת הַפְּכוּ בַּיּוֹם קָרְבָּה - שייצאו ממצרים בזרוע לפניו הקץ ובטחו בגבורותם ובחכיהם ווסף הפכו לנוס ביום קרב כمفורש בדברי הימים והרוגם אנשי גת הנולדים בארץ. "רומי" - משליכין זורקין כמו רמה בים,

רמב"ן שמות י"ב מ-מב

עוד אני אומר כי הפטת המחוורו מן הכל הוא שנאמר כי הגורה הייתה ארבע מאות שנה מן היום ההוא כאשר הזכרנו והשלשים שנה האלו הם תוספת עליהם בעון הדור ההוא... ואפשר שהיה זה סיבת בני אפרים שייצאו שלשים שנה קודם לביאת משה רבינו וכמו שהזכירו ובותינו, כי הם מנו ולא טעו.

סנהדרין צ"ב עמד ב

רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר מתיים שהחיה יחזקאל על לארץ ישראל ונשאו נשים ו홀ידו בניים ובנות. עמד רבי יהודה בן בתירא על רגליו ואמר אני מבני בנייהם והללו תפילין שהנינה לי אבי אבא מהם. ומאן מנהו מתיים שהחיה יחזקאל? אמר רב אלו בני אפרים שמננו לקץ וטעו שנאמר (דברי הימים א ז, כ) 'ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת בנו ואלעדת בנו וזבד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרוגם אנשי גת הנולדים בארץ וכו'.

ג. ד"ק דבר הימים א ז, כא

לפייך אני אומר כי המעשה הזה היה במדבר או בארץ הגלעד, והיה עדיין אפרים חי... ומה שמכוח הירוש הזה כי תמצא מספר בני אפרים בצדדים מצרים כשנמננו במדבר שני ספרי בשנה השנית מ' אלף ות"ק, וכשנמננו בכניסתם לארץ בעדרות טואב בשנת הארבעים לא היו כי אם ל"ב אלף ות"ק, ואלו ח' אלפיים שחסרו במדבר הם שהרגו בני גת. ור"ל דורשו כי זה היה קודם יציאת מצרים שמננו את הקץ וטעו ויצאו ללא עתם וקרוה להם זה.

